

Arrest

nr. 337 350 van 8 december 2025
in de zaak RvV X/ XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 februari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juli 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 juli 2025.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot

horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 19 september 2025 om 10.30 uur staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Inzake de tijdigheid van haar beroep verwijst verzoekster naar de uiteenzetting daarover in haar verzoekschrift en naar de daarbij gevoegde stukken. Verzoekster wijst erop dat zij een kwetsbaar profiel heeft, wat onder meer blijkt uit het gegeven dat zij regelmatig wordt opgevolgd door een psycholoog, en vraagt de Raad om hiermee rekening te houden. Tegen de afwijzing van haar eerste beschermingsverzoek heeft zij geen beroep ingediend, aangezien zij toen niet werd bijgestaan door een advocaat. In het licht van haar kwetsbare toestand acht verzoekster een terugkeer naar Roemenië, waar zij over een beschermingsstatuut zou beschikken, ook uitgesloten aangezien dit “een ernstige impact” op haar zou hebben.”

5. De bestreden beslissing, waarbij de verwerende partij het volgend verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij niet-ontvankelijk heeft verklaard bij gebrek aan nieuwe elementen of feiten overeenkomstig artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, betreft een in artikel 57/6, § 3, eerste lid van dezelfde wet bedoelde beslissing van niet-ontvankelijkheid.

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet moet het in artikel 39/2 van dezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift tegen zulke beslissing worden ingediend binnen de tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Volgens artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet begint de in § 1 van dit artikel bepaalde beroepstermijn te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op deze waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst. De vervalddag is in de beroepstermijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag.

Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“[o]nverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, [...] elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs.”*

De termijn van tien dagen, bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat de brief met de bestreden beslissing op woensdag 12 februari 2025 aan de postdiensten werd overhandigd voor een aangetekende zending, zoals omschreven in artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, naar het adres waar verzoekster conform artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet woonplaats heeft gekozen. Verzoekster betwist dit niet en toont het tegendeel niet aan.

De aanvang van de beroepstermijn vanaf de derde werkdag die volgt op deze waarop de brief aan de postdiensten is overhandigd, in casu maandag 17 februari 2025, is volgens het voornoemde artikel 39/57 een vermoeden dat door de geadresseerde kan worden weerlegd. Verzoekster slaagt er echter niet in dit wettelijk vermoeden te weerleggen, integendeel. Zij brengt bij haar verzoekschrift stukken bij die net bevestigen dat de aangetekende zending op 17 februari 2025 op de door haar gekozen woonplaats werd aangeboden (zie e-mailverkeer tussen het CGVS en de sociaal assistent met betrekking tot de betekening van de bestreden beslissing alsook een track and trace-bewijs van Bpost).

De Raad wijst erop dat, opdat een kennisgeving bij ter post aangetekende brief geldig geschiedt, het voldoende is dat de postbode zich bij de gekozen woonplaats heeft aangemeld en, als hij de brief niet persoonlijk aan de belanghebbende of aan een ander op dat adres verblijvend persoon heeft kunnen overhandigen, in de brievenbus een bericht heeft achtergelaten waarin de belanghebbende ervan wordt verwittigd dat de brief te zijner beschikking is op het postkantoor, quod in casu (cf. RvS 3 december 2009, nr. 198.499, RvS 27 oktober 2014, 208.491 en RvS 18 januari 2014, nr. 226.239).

Voormeld wettelijk vermoeden wordt bij deze bevestigd.

De geldige kennisgeving doet de termijn ingaan, zodat in casu maandag 17 februari 2025 de eerste dag van de beroepstermijn is. De uiterste datum voor het indienen van het verzoekschrift was bijgevolg woensdag 26 februari 2025.

Zoals de verwerende partij ook aanbrengt in haar nota met opmerkingen, is het op 27 februari 2025 ingediende beroep van verzoekster ingediend buiten de wettelijke termijn.

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoeker aantoonst dat hij wegens overmacht werd verhinderd tijdig zijn verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *“Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)”* in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506). Overmacht kan bijgevolg slechts worden aanvaard onder de dubbele voorwaarde dat, enerzijds, een onoverkomelijke gebeurtenis aanwezig is waarop de verzoeker geen vat had en waardoor hij niet tijdig beroep kon instellen en dat, anderzijds, de verzoeker al het mogelijke heeft gedaan, zodat het niet tijdig instellen van het beroep niet mag zijn te wijten aan een fout in zijn hoofd.

De Raad moet in casu vaststellen dat verzoekster met haar betoog ter zitting geen overmachtssituatie aantoonst.

Zij wijst erop dat zij een kwetsbaar profiel heeft, wat onder meer blijkt uit het gegeven dat zij regelmatig wordt opgevolgd door een psycholoog. Op het CGVS heeft zij een psychologisch attest van 14 november 2024 neergelegd. Hierin wordt aangedrongen om haar, voor haar metaal en fysiek welzijn, zo lang als nodig in haar huidige wooncentrum te laten blijven. Tevens wordt aanbevolen om haar psychologische begeleiding voort te zetten. In het verzoekschrift wordt nog een psychologisch attest van 14 januari 2025 opgenomen waaruit onder meer blijkt dat zij symptomen vertoont die kunnen worden gelieerd aan een posttraumatisch stresssyndroom. Uit deze attesten kan echter niet blijken dat zij niet in staat is om de nodige diligentie aan de dag te leggen. Er kan niet blijken dat zij niet in staat was zorgvuldig te handelen door haar advocaat in te lichten over de ontvangen briefwisseling om zo tijdig beroep te kunnen instellen tegen de bestreden beslissing. Verzoekster, die overigens niet onder bewindvoering staat en geenszins onbekwaam werd verklaard, draagt in deze zelf de verantwoordelijkheid wat de organisatie van haar verdediging en de opvolging van haar administratieve status betreft. Wanneer zij een schrijven ontvangt van het CGVS, is het bijgevolg haar taak om op diligente en alerte wijze te reageren.

De Raad kan het bovenvermelde betoog niet als overmacht beschouwen.

Dit geldt te meer nu nergens in het verzoekschrift de psychologische problemen van verzoekster als overmacht worden aangevoerd. Uit het verzoekschrift en het bijgevoegde e-mailverkeer blijkt daarentegen dat haar advocaat heeft gewezen op een staking bij Bpost waarbij is uitgegaan van een verkeerde termijnberekening:

“De beslissing van verwerende partij dateert van 10 februari 2025. Echter, door de stakingen bij BPOST, werd de thans bestreden beslissing pas aangeboden op 17 februari 2025. (stuk 3 en 4)

Het beroep is dan ook tijdig.”

In de e-mail bijgevoegd als stuk 3 kan voorts worden gelezen : *“le courrier a été déposé au centre le 17/02/2025. Du coup, le dernier jour pour introduire le recours est bien ce jeudi 27/02 ?”* (eigen vertaling : *“De brief is op 17/02/2025 bij het centrum afgegeven. Is de laatste dag om beroep in te stellen dan donderdag 27/02?”*).

Nu geen overmacht is aangetoond, kan de Raad niet anders dan besluiten dat het beroep laattijdig is.

Het beroep is derhalve onontvankelijk ratione temporis.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht december tweeduizend vijftientig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO